pelkaste pessa peab årrapillutud saama, ning puud saawad alla törwaga årrawoitud, siis need sippelkassed hakkawad keik kinni.

Ots.

Moistatussed.

Sel assemel, et noor rahwas praego pühhade sees kåiwad körtsus, riidlewad, taplewad, lakkuwad, ja ellawad ommade himmude järrele; sel assemel tulli ennemuiste wanna rahwas kokko ja könnelesid essitekse sest, mis nemmad ollid jutlusse sees kuulnud. Pårrast rääksid nemmad keiksuggussed Juttud ja moistatussed ülles. Üks küssis, ja teine kostis ning nenda ollid need asjad neile kauniks aiawiteks. Et siis se woiks ka nendesinnaste aiade sees sündida, siis ollen minna need juttud, kui ka needsinnatsed moistatussed üllespannud. Kui siis kaks ehk kolm kokko tullewad, siis woib üks küssida ja teine arwab ülles. Siin nemmad on:

Arwa ülles;

1. Ait al, look peäl, mis se on? Kattel.
2. Arwa mis se on: mis muldas ei mäddane, wees ei uppu ja tulles ei pölle? Innimesse nimmi.
3. Emmal lai maago, issal pitk sammas, lapsed keik ümmargussed. Pets-ahhi ja roop.
4. Hobbone ohjata, mees pitsata, tee tolmata. Suur laew.
5. Hobbone söidab ja lihha weab wähhemaks. Reddraminne.
6. Hobbone tallis, sabba räästas. Suits.
7. Joseb ristimatta ja on kaks kord sündind. Kanna.

Keer-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1787, lk. 32